Korea-tentoonstelling Carl De Keyzer

Gerda STERK

Ledenbijdrage 29 januari 2018 10:00 59

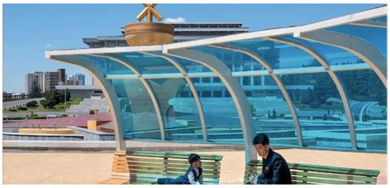

Foto: Carl De Keyzer

Tot 2 april 2018 kan je in het Citadelpark van Gent D.P.R. Korea – Grand tour zien en zo heet ook het boek van Carl De Keyzer dat op 12 december verschenen is en een neerslag vormt van 4 reizen die hij de voorbije jaren door Noord-Korea maakte. "3 reizen dateren van 2015, de laatste van dit jaar", vertelt hij in "De afspraak" van 12 oktober 2017 op Canvas.

In Gent staat een groot aantal schermen met daarop aan twee kanten de foto's die hij maakte in Noord-Korea en die ik u nu wil voorstellen. Mag ik je aanraden om aandachtig te kijken. Het beste zou zijn dat je – zoals ik – samen met iemand anders kijkt, zodat je wat je (niet) ziet aan het opmerkingsvermogen van de ander kan toetsen. Ik zal je uitleggen waarom. De foto's ogen bedrieglijk eenvoudig, maar hoe aandachtiger je kijkt hoe meer je beseft wat De Keyzer je wil vertellen. Op de tekstkaartjes bij de foto's staat heel beknopt wat er te zien is, maar een eventuele "dubbele bodem" of achterliggende betekenis moet je zelf vinden.

Op de foto die gebruikt is als affiche zie je een man: vermoedelijk een papa met zijn zoontje. Ze zitten op nette banken onder een mooie luifel op een terras waar geen snippertje afval te bespeuren is. Op de achtergrond zie je een (bescheiden) skyline van een moderne stad. Heel opvallend torenen de hamer en de sikkel boven alles uit, zodat je meteen weet: dit is een communistisch land. Hamer en sikkel staan op een grote sokkel. Het is duidelijk een reusachtig monument, bedoeld om te imponeren en om de toeschouwer klein te maken. Het overheerst alles, misschien ook de gedachten van de man. Hij lijkt te piekeren. Hij heeft de handen tamelijk krampachtig gevouwen. Het zoontje ligt er ontspannen op de buik naast. Hij kijkt aandachtig naar iets buiten het beeld. Op de revers van de man is een rood opppervlakje te zien: een insigne. Rood is de kleur van het communisme. De Keyzer vertelde me dat het een badge is met daarop de namen van de leiders. Je moet ze altijd dragen en je mag ze onder geen beding verliezen.

De twee figuren zitten voor het 25 april Huis van Cultuur in Pyongyang. 25 april is de stichtingsdatum van het volksleger. De enorme constructie wordt gebruikt bij gelangrijke militaire en politieke meetings en voor optredens, lezen we op de website van De Keyzer.

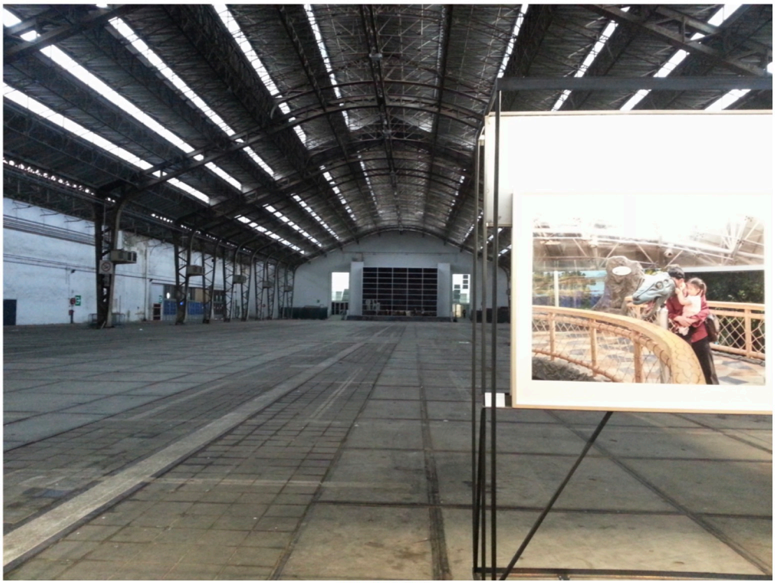

Foto: Gerda Sterk

Met bovenstaande foto heb ik de lege hal in beeld gebracht met een foto. Kijk eens wat een contrast! We zien weer een ouder met zijn/haar dochtertje. Ze staan in een omgeving die best een pretpark zou kunnen zijn. Kim

Meest gelezen Meest recent Commentaar

LEDENBIJDRAGE
Belgische wijn zit in de lift
● Jean Marie DE BAENE 23 juni 2016 1.651

JOURNALISTIEKE EVOLUTIES
Raad voor Journalistiek herformuleert drie artikels
● Ronny VAN CUTSEM 7 februari 2017 1.514

VJV
IM Karel De Decker
● Walter VAN DEN BRANDEN 11 oktober 2015 1.397

Categorieën

Categorie selecteren

Tags

50 jaar VJV aanpassing statuten Afscheidswoord Algemene ledenvergadering Algemene vergadering Antwerpen Artesis Plantijn Hogeschool auteursrechten Bart De Wever Basiliek van Koekelberg boeiende teksten schrijven boekrecensie De Nieuwe Tydinghe DNT freelance Gent IM Jaarvergadering jenever Journalisten Journalistiek Jubileum Koekelberg Ledenbijeenkomst Ledenblad Ledenvergadering medialandschap nevenberoep nieuwe media Parlementaire vraag Patrick Herroelen Printmedia Ramada Plaza reizen Securex Sociaal charter Social media statuten Sven Gatz tentoonstelling toerisme VJV VJV-café Vlaams Parlement Voorzitter

Jong-un heeft er een aantal ontworpen als onderdeel van “verplicht vermaak”. Het volk moet zich amuseren en er zich van bewust zijn dat ze in het mooiste land ter wereld wonen, met – vooral – de beste leider ter wereld. Als je dat weet, dan kijk je anders naar de foto. We zien een kijker in de vorm van een vrij vriendelijke drakenkop. Waarschijnlijk zijn er plaatjes in 2 of 3D te zien. 50 jaar geleden vond ik het kijken door zo’n “viewmaster” ontzettend cool, maar nu?! Je krijgt een soort namaak -werkelijkheid te zien. Als je weet hoe afgeschermd Noord-Korea tegenwoordig is, dan besef je dat die man nooit de realiteit achter die plaatjes te zien zal krijgen.

Wij staan in de realiteit van een naakte hal vrijwillig te kijken naar foto’s. De volwassene en het kind staan in een kitscherig aandoend pretpark met daarin het verplicht kijken naar plaatjes die na strenge controle geschikt voor het volk bevonden werden.

Verplicht amusement is ook vastgelegd op foto’s van uitbundig dansende 60-plussers. Op het eerste zicht dolle pret, maar is het dat wel? Behalve dat er klachten zijn van buurtbewoners die niet kunnen slapen vanwege het verschrikkelijke lawaai, lijken “plezier” en “verplicht” voor een Vlaming twee niet bij elkaar passende begrippen te zijn.

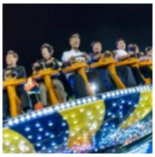

Nog meer verplicht amusement. De hoofdstad Pyongyang heeft 4 amusementsparken. De voorbije jaren is er een toename geweest van ontspanningsmogelijkheden: cafés, spa’s, restaurants en gymnastieklokalen. Deze foto en de uitleg vinden we op de website van de fotograaf.

Behalve op foto’s die het vermaak illustreren, zien we weinig lachende gezichten.

Foto: Gerda Sterk

Ik had het geluk De Keyzer even te treffen in de hal en vroeg hem of hij vond dat de mensen in Noord-Korea – officieel Democratic Peoples Republic of Korea – gelukkig waren? Dat dacht hij wel. Zij moesten nergens aan denken, tenzij aan hoe ze de grote leider nog meer konden eren. Als ze braaf in de pas liepen, hun werk deden, geen kritiek hadden, opstapten in optochten, de leider uitbundig groetten, alle inwoners van de Verenigde Staten met eenzelfde passie verachtten als Kim zelf, dan verdienden ze een goed leven.

In dit museum in Sinchon kunnen ze het haten van de V.S. cultiveren: het heet het Sinchon US War Atrocities museum. Op de poster staat geschreven: “Laat ons het Amerikaanse imperialisme buiten jagen en het Vaderland herenigen”. Rode letters worden gebruikt voor politieke slogans, de zwarte voor bijzonder verfoeilijke woorden, in dit geval: “Amerikaans Imperialisme”. Het museum staat op de lijst van verplichte bezoeken voor scholen. Vooraleer ze binnen gaan, krijgen ze uitgebreid les over de wandaden van de Amerikanen.

Ik moet u aanraden voor uw bezoek “De Afspraak” van 12 oktober te bezien. Daarin vertelt De Keyzer o.a. dat de Noord-Koreanen reden hebben om te haten: de V.S. hebben méér bommen gegooid op Noord-Korea dan er tijdens de hele W.O. II werden gegooid. Nochtans, zo voegt hij eraan toe, het is zo’n 60 jaar geleden, wij zijn Duitsland niet blijven haten.

Op een andere foto toont een kleuterleidster aan haar klasje hoe ze Amerikanen moeten doodschieten. Ze gebruiken het bekende handgebaar dat wij vroeger gebruikten als we cowboys en indianen speelden.

Op een andere foto zien we een jonge man die in een kapperszaak wacht op een knipbeurt. Op het eerste gezicht een banale foto tot je hoort dat de poster achter hem de stuk of 8 haarstijlen laat zien waartussen de jongen mag/moet kiezen. Het beeld op de tv toont een man met een perfecte snit. De coupe van Kim Jong-un mag je niet kiezen, heiligschennis! De gids (er was altijd toezicht!) begreep niet waarom De Keyzer deze foto maakte.

Op de dag van het kind, staat alles plechtig en nadrukkelijk in het belang van het “perfecte kind” dat in een perfect land met zo’n perfecte leider geboren is. Dus als De Keyzer in een hoekje van zijn foto een moeder toont die haar kind helpt bij het plasje, dan hoort dat niet thuis in de Noord-Koreaanse denkwereld.

“Ik ben helemaal alleen door Noord-Korea gereisd, telkens in het gezelschap van een gids en een chauffeur. De voorwaarden waren bijzonder streng. Ik moest alles van tevoren betalen en ik moest beloven mij neutraal uit te laten in interviews en in teksten.”, vertelt hij aan Bart Schols. En dat “niemand me kan verwijten dat ik met mijn foto’s reclame voor het regime maak”. Al zijn foto’s werden onderworpen aan een strenge test. Het merendeel geraakte erdoor, soms tot zijn eigen verbazing, b.v. die van moeder en plassend kind. De censuur zag enkel een – in hun ogen – banale foto.

En nog dit uit De Afspraak:

> *“Ik kon als journalist gaan, maar dan kon ik nooit lang blijven en dan kreeg ik een nog veel strengere politieke gids die nog kritischer was en mij nog minder vrijheid gaf. Als toerist krijg je net iets meer vrijheid. Sowieso bezoek je dezelfde plekken. Alles samen telt Noord-Korea 250 plaatsen die je als westerling kan bezoeken. Ik heb ze allemaal bezocht.”*
>
> *“Een speciaal reisagentschap in Peking maakte de reizen van De Keyzer mogelijk. “Ze hadden mijn website gecontroleerd en ze stelden vast dat ik al ervaring met communistische landen*

> *had. Hierdoor vonden ze mijn werk aanvaardbaar. Uiteindelijk reisde ik officieel naar Noord-Korea om foto's te maken voor de nieuwe website van het reisagentschap."*
>
> *"Strafkampen heb ik niet gezien. We zijn vaak op het platteland geweest, maar daar mocht ik niet fotograferen. Het klopt dat het systeem je kan misbruiken als je embedded reist, maar ik waak daarover. Niemand kan me verwijten dat ik met mijn foto's reclame [voor het regime] maak."*
>
> *"Al mijn foto's moest ik in Pyonyang voorleggen. Het ging om 400 foto's en ik dacht dat ze zeker de helft zouden afkeuren omdat vaak duidelijk was dat ze kritisch of ironisch waren bedoeld. Toch zijn veel foto's vlot door de censuur."*

Ik plak hieronder nog een stuk uit de Engelstalige website van De Keyzer (hij had immers al overal ter wereld tentoonstellingen):

North Korea (officially the Democratic People's Republic of Korea) is one of the hardest places in the world to photograph. Thousands of Westerners visit the DPRK on authorized tours each year but have to follow strict guidelines when taking pictures and often have to ask permission first. Professional photographers are simply not allowed on these trips. Magnum photographer Carl De Keyzer is one of very few to have been given almost deunlimited access to the DPRK. This unprecedented opportunity was made possible by the British-run Koryo Group, which has been taking people to the DPRK since 1993 and whose aim is to encourage people-to-people engagement through travel, culture, sport and humanitarian projects. In the course of three journeys totaling forty-two days, De Keyzer and his Korean guides travelled the length and breadth of the country, observing the place and its people. His is the first Western lens to be pointed at many of the 200 or more locations he visited. The result is a unique and often very surprising view of one of the worlds most complex, concealed and confusing countries.

Ik kan je een bezoek alleen maar aanraden, vooral de fotografen in de VJV zullen het interessant vinden. Naar deze tentoonstelling ga je niet zozeer om mooie plaatjes te bekijken maar om kennis te maken met een schier ontoegankelijk land en om te filosoferen over het bestaan.

De Floraliënhal ligt in het park en het is even zoeken om de juiste ingang te vinden. Een bezoek aan de kale, verwaarloosde zaal is op zichzelf al een belevenis! Je waant je in een ander land, in een ander tijdperk. Breng vooral een warme jas mee, want de hele zaal is onverwarmd.

Carl De Keyzer D.P.R. Korea Grand tour

- Floraliënhal Citadelpark Gent
- 9 december 2017 – 2 april 2018
- Gesloten van 21 tot 28 februari
- Dagelijks van 11 u tot 19 u – Maandag gesloten
- 8 € toegang (ook voor houders van een VJV-kaart!) -15 gratis
- www.carldekeyzer.com
- www.magnumphotos.com
- #carldekeyzer
- Fotoboek: D.P.R.KOREA grand tour, te koop in elke boekhandel, b.v. De Boekuil in Mortsel

FACEBOOK TWITTER PINTEREST LINKEDIN GOOGLE + EMAIL

VORIG BERICHT

"Jenever", Vlaams erfgoed gegroeid uit de landbouw

Tags

CARL DE KEYZER CITADELPARK FLORALIËNHAL GENT KOREA NOORD-KOREA TENTOONSTELLING

Over de auteur

Gerda STERK

Verwant

LEDENBIJDRAGE

"Jenever", Vlaams erfgoed gegroeid uit de landbouw

● **Guy VAN RYSSEGHEM** 22 januari 2018 47

In 1990 werd de Orde van de Oost-Vlaamse Meester-Distillateurs vzw opgericht, een initiatief van de...

LEDENBIJDRAGE

REFUGEES
ARE HUMAN
BEINGS

"Het is Kerstmis, godverdomme!"

● **Vie KUYKEN** 2 januari 2018 81

Op de televisie, in de nieuwsuitzending op kerstdag verscheen een oudere, maar energieke man, die half in...

DE NIEUWE TYDINGHE JOURNALISTIEKE EVOLUTIES LEDENBIJDRAGE MEDIA TIPS VOOR ONZE LEDEN VJV

DE NIEUWE TYDINGHE
De VJV ging op café ...

DNT – Jaargang 2017 – Nummer 4

● **VJV Webmaster** 1 januari 2018 94

Lees (of download) hier nummer 4 van jaargang 2017 van De Nieuwe...

LEDENBIJDRAGE

The British Library: Must See in London

● **Anne TILMONT** 25 december 2017 90

British Library, hoor ik u al denken? Stoffige boeken, saaie leeszalen... waarom zou ik me naar daar spoeden...

Geef commentaar

Je moet inloggen om een reactie te kunnen plaatsen.

Zoeken

Zoeken

Zoeken

Contact

Vlaamse Journalisten Vereniging vzw
Pelikaanstraat 94 bus 8, 2018 ANTWERPEN

Vlaanderen
verbeelding werkt

© Copyright 2017 - Vlaamse Journalisten Vereniging

Facebook Twitter LinkedIn